

கிராவிடன்

R.T.ARASU

ஆசிரியர்
என்.வி.நடராசன்

காந்தியாருக்குப் பிறகு
பெரும் போர் நடத்திய
கட்சியிருந்தால்காட்டுங்கள்!
அந்த திக்கு நோக்கி
தெண்டனிடுகிறேன்!

ஐயாயிரம் கிளைகளுடைய நாம் அவசரப்பட்டு செயல்படக்கூடாது!

போதுமான விளக்கங்கள் தரப்பட்டுவிட்டன—போர் முறுக்கம் எழுப்ப, வீரே திரவீர்!

சென்னை இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில் அறிஞர் அண்ணா போர்க்குரல்!

“இந்த மாநாட்டுக்கு என்னைத் தலைமைதாங்கி நடத்திக் கொடுக்கு மாறுபேசியவர்கள், ஒரு அண்ணனுக்குத் தம்பிகள் சொல்லவேண்டிய புகழரைகளை யெல்லாம் மிக நீண்டமுறையில் என்னை வைத்துக்கொண்டே சொன்னார்கள். நான், “மாநாட்டுத் தலைவர் அவர்களே!” என்று பேசிப் பழக்கப்பட்டவனே தவிர, மாநாட்டுக்குத் தலைமைதாங்கிப் பழக்கப்பட்டவனல்ல.

இது சாதாரணமாக, மாநாடு கூட அல்ல; சேலம், தஞ்சை திருச்சி ஆகிய இடங்களில் நடந்த மாநாடுகளில் நாம் பேச வேண்டியதெல்லாம் பேசியாகி விட்டது; விளக்கவேண்டியதெல்லாம் விளக்கியாகிவிட்டது.

சென்னையில் நடைபெறும் இந்த மாநாட்டில் போர்த்திட்டங்களை நான் அறிவிப்பேன் என்று எதிர் பார்த்துத்தான் நீங்களெல்லாம் கூடியிருக்கிறீர்கள்.

சென்னையில் உள்ளவர்கள் ஊட்டுமின்றித் தமிழகத்தின் பல

பகுதிகளிலிருந்தும் மிக்க ஆவலோடு நீங்களெல்லாம் வந்திருக்கிறீர்கள்.

காலையில் நடந்த எழுச்சி மிக்க ஊர்வலமும், பெருந்திரளாக இங்கே நீங்கள் கூடியிருப்பதும், தி. மு. கழகத்திடம் மக்கள் வைத்துள்ள நம்பிக்கையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கால 10-மணிக்குக் கிளம்பிய ஊர்வலம், 6 கல் தொலைவு வேகாத வெயிலில் பல பாதைகளைக் கடந்து நடந்து வந்துசேர மணி 12 ஆயிற்று. நானும் ஒரே இடத்தில் (ஊர்வலத்தில்) இவ்வளவு நேரம் உட்காந்திருந்து பழக்கப்பட்டவனல்ல! உங்களுக்கு ஏற்பட்ட சிரமங்களைக் கண்டு உருகாத மனம் படைத்த வனுமல்ல நான்!

இந்த மாநாட்டுக்காக எடுத்துக்கொண்ட சீரிய முயற்சியும், காட்டிய உற்சாகமும் என் உள்ளத்தை உருக்குகிறது! இந்த மாநாடு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற நல்ல பல தோழர்களின் துணையோடும் மிகக் குறுகிய காலத்தி

லும் ஏற்பாடுகளைச் செய்த நல்ல நாராயணன் அவர்கட்கும், மற்ற எல்லா நண்பர்கட்கும் என் நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீங்களெல்லாம் இவ்வளவு தூரம் தொலைகள் பல ஏற்றுக் கொண்டு வந்திருப்பது எனக்குப் புதிய உற்சாகத்தை அளிக்கின்றது.

அரசாங்கத்துடன் நெருங்கிய உறவு வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கூறும் ஒருவர், ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு சொன்னார்— ‘மாநாட்டுக்கு வருவோர் அனைவரையும் அரசாங்கம் பிடித்து அடைத்துவிடத் திட்டமிட்டிருக்கிறது’ என்று! அது உண்மையோ பொய்யோ—எனக்குத் தெரியாது.

அப்படியெல்லாம் பீதி இருந்தும் கூட, நீங்கள் சிறிதும் தயங்காமல் இவ்வளவு பேர் தைரியமாக வந்து கூடியிருக்கிறீர்கள்.

எல்லோரையும் பிடித்து அடைப்பது என்றால், நடக்கக்

கூடிய காரியம் அல்ல! சிறையில் உள்ள நெருக்கடியை அறியாதவர்கள் கூற்றே ஆகும் இது!

திருநெல்வேலிச் சீமையில் ருந்து இங்கே வந்துபோகும் செலவு எனக்குத் தெரியாததல்ல. நம் தோழர்கள் சீமான் வீட்டுப் பிள்ளைகளும் அல்லர்! பாட்டாளிகளும், நடுத்தர மக்களும், வர்த்தகத் துறையில் பணியாற்றுவவர்களும் தான் நமது கழகத்தில் உள்ளவர்கள்! அப்படியிருந்தும், ரூ. 50—60 என்று பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு இங்கு வந்திருப்பது எதைக் காட்டுகிறது?

“தி. மு. கழகம் மிக முக்கிய முடிவு எடுக்கப்போகிறது; தனது பரிசாரத்தை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்; நமது உணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்” என்றுதான் வந்திருக்கிறீர்கள்.

(7-ம் பக்கம் புரக்க)

19-10-63
8 பக்கங்கள்

வார இதழ்

16 காசு.

தலைவர்கள்

vol. 17.

19-10-63

மாலை 12

நவம்பர் 17; நமது வேண்டுகோள்

—[...]

“இந்திய ஆதிக்குள் சக்திகள், நேர்வழியில் தங்களால் சாதிக்க இயலாதவற்றை, இந்தியை புகுத்துவதன் மூலம் கொடும்புற வழியில் சாதித்துக் கொள்வதை தடுக்க, தொடர்ச்சியான விழிப்புணர்ச்சி தேவை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது”

— “இந்து” 15-10-63

“இந்திமொழி பேசாத பகுதி மக்கள், நங்கள் எதிர்கால உரிமைகள், இந்தி ஆட்சிமொழியாவதால் பாதிக்கப்படும் என்று அஞ்சுவது நியாயமானதே ஆகும். இந்தியைப் புகுத்துவதை எதிர்ப்பதில் தி. மு. கழகத்திற்குப் போதிய காரணங்களுக்கும் நியாயமும் இருக்கின்றன என்றுமே...”

— “மெயில்” 15-10-63

“நடுநிலை உணர்வுடைய எவரும், நாட்டின் பொது நலத்தைக் காட்டிலும், இந்தித் திணிப்பு இன்றியமையாதது என்று ஒத்தாலும் கூறத்துணியார். எனவே வளமற்றதும், வரலாற்றுச் சிறப்பில் லாதுமான இந்தியைப் பெரும்பான்மை மக்கள் மீது அவர்கள் விருப்பத்திற்கு எதிராகத் திணித்து நாட்டின் ஒற்றுமையையும் முன்னென்றத்தைப் புகுக்கும் தீவினையை அரசு உடனடியாகக் கைவிடும் தடையாக கடமையாகும். அவ்வாறில் ‘அறப்போர் புரிவவரைச் சட்டம் கவனித்துக் கொள்ளும் என்று கூறுதல் சிறிதும் போருத்தாது. ஏனெனில் உணர்ச்சியற்ற சட்டத்தின் மூலம், உணர்வோடு—உள்ளத்தோடு, உயிரோடு, கலந்துள்ள தாய்மொழி ஆர்வத்துக்கு அடையிட முடியுமா? பொய்ச்சிவையும்கருங்கடல் வெள்ளத்தை மணற்கரையால் தடுக்க முற்படுதற்கு ஒப்பாகும்”

— “தமிழ்நாடு” 16-10-63

“இந்தி பேசாத ஊழியர்கள் பலவகைகளில் நிர்யத்திக்கப் படுகின்றனர் இப்பொழுது இருப்பவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நிர்யத்தம் ஒருபுறமிருக்க எதிர்காலத்தைப் பற்றிய அவநம்பிக்கையையும் இப்போதைய பேர்க்கு அதிப்படுத்தியுள்ளது. இதை நல்ல முறையில் எடுத்துக்காட்டி செய்துள்ள எச்சரிக்கைகள் இதுவரை பயனளிக்காது போனது வருத்தத்தக்கது”

— “தினமணி” 16-10-63

“மொழிச் சட்டத்தை உருவாக்குவதில் மத்திய சர்க்கார் விந்தி வெறியர்களின் நிர்யத்தத்தை எதிர்ப்பதில் பேர்திய அளவு உறுதிக்காட்டவில்லை நமது எல்லைக்குள் புகுந்துள்ள சீனரை விட்டடியடிப்பதில் நம்மிடையுள்ள ஒற்றுமை இன்னும் உறுதி பெற வேண்டிய சமயம் இது. அதற்கு உறுதி காணக்கூடிய முறையில் மத்திய அரசாங்க மொழிச் சட்டம் நிறைவேற்றியுள்ளதும், மத்திய இலாக்காக்கள் பலவற்றில் விந்தியைக் கட்டியாயாக்குவதும், தென்னிந்தியாவில் மட்டுமின்றி பல இடங்களில் ராஜ்யங்களிலும் கொடிய ஏமாற்றம் விளைத்துக்கொடுத்து வருவது போன்ற மொத்த ஜனத்தொகையில் 40 சதவீதத்தினரே. அவர்களிலும் ஒருவர் பேசும் இந்தி மற்றவர்களுக்குப் புரிவதில்லை”

— “சுதேசமித்திரன்” 14-10-63

—மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள், தி. மு. கழகம் அறிவித்த போர் திட்டத்தையொட்டி தமிழகத்தின் நானேடுகள் தெரிவித்துள்ளவையாகும்.

எல்லா ஏடுகளும்—அவை காங்கிரஸ் சார்புடையவையானாலும், அல்லது நடுநிலைவகிப்பவையானாலும்—இந்தி திணிப்பினால் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை, ஆபத்துக்களை நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றன.

ஆனால் ...

எரிப்பது என்பது ஒரு கிளர்ச்சியா?

“அரசியல் சட்டத்தை எரிக்கலாமா?”

தி. மு. கழகம் நடத்தும் போராட்டம் தேவைதானா?

போராட்டத்தை தி. மு. கழகமா நடத்துவது?

—என்பன போன்ற கேள்விகளை அவை எழுப்பாமல் இல்லை!

சென்னையில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் பொது மாநாட்டில், போர்த் திட்டத்தை அறிவித்து உரையாற்றிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இதுபோன்ற கேள்விகளுக்கும், இன்னும் என்னென்ன ஐயப்பாடுகளை யாரார் எழுப்புவரோ அவற்றையெல்லாம் தானே அங்கு எடுத்துக் கூறி, தக்க விளக்கம் அளித்து—இன்றையத்தினம் சட்டம் ஒன்றைக் காட்டித்தான் இந்தியைத் திணிக்கின்றனர், இந்தி வெறியர்கள், ஆகவேதான் அரசியல் சட்டம் 17-வது பிரிவைக்

கொளுத்த கழகம் முடிவு செய்துள்ளது—என்பதை மிக விளக்கமாக எடுத்துரைத்தார்.

நவம்பர் 17-ம் நாள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், துவக்க இருக்கும் அறப்போர், எத்தகைய நியாயமான அடிப்படையின் பார்ப்பட்டது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

இந்தித் திணிப்பு என்பதும் அதை எதிர்ப்பது என்பதும் 1958-ம் ஆண்டு முதல், காஸ் நூற்றாண்டு காலமாக தமிழகத்துக்கும் இந்தி ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் நடைபெற்று வரும் பெரும் போராட்டமாகும்! இத்தகைய மகத்தானதொரு வரலாற்றுப்பின்னணில் இருந்தும், தமிழர்களது மொழியுணர்வைத் துச்சமென மதிக்க இந்தி வெறியர்கள் முற்படுவது மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கதாகும்!

நடுநிலையில் நின்று சிந்திக்கும் எவரும், தி. மு. கழகம் இன்றையதினம் துவக்க இருக்கும் அறப்போராட்டத்தை மேற்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி அதற்கில்லை என்பதை நன்குணர்வர்.

கழகம் மேற்கொண்டுள்ள அறப்போர் குறித்து நடுநிலையாளர்களும்—நல்லறிவாளர்கள் பலரும் நல்ல முடிவையே தெரிவித்துள்ளனர். இது கழகக் கோரிக்கையின் நியாயமான அடிப்படையையே எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இவ்வளவு வேண்டுகோள்களும்—எடுத்துக்காட்டுகளும்—கடந்தகால தியாகங்களும்—வரலாற்றுப் பேருண்மைகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டு இந்தி திணிக்கப்படுவது அவசியமென்று வாதிக்கப் படுமாறால் அதிலே நேர்மை சிறிதளவும் இருப்பதாக யாரும் கருத மாட்டார்கள்!

ஆகவே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நவம்பர் 17-ல், மேற்கொள்ள இருக்கும் அறப்போர் வெற்றி வாய்க்க குட,

நாட்டு மக்களே,

நல்லன்பு கொண்டேரே,

நல்லறிவாளர்களே,

நடுநிலையாளர்களே,

அனைவரும் ஆதரவளித்து, தமிழகத்தைக் கப்பியுள்ள இருளகற்ற ஒத்துழைப்பை நல்குவீர் என்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இந்திமொழியைத் திணிக்கிறதும் அரசினரும் இனிமேலாவது நிதானபுத்தியுடன் நிலைமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து உடனடி ஆவனசெய்திட முன்வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறோம்.

போராட்டக்குழு பொறுப்பை செயற்குழு ஏற்கும்!

“இன்றே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக் குழு கலைக்கப்படுகிறது. அதற்கு முன்பின் தலைவர்களும், உடனிருந்தும் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லி எனக்கு உதவிபுரிந்த தம்பி கருணாநிதிக்கும், அமைப்புச் செயலாளர் என். வி. நடராசன் அவர்கட்கும், அவர்களோடு உடனிருந்து ஒத்துழைத்த தோழர்களுக்கும் எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“என்விடத்தில் போராட்டக் குழு, நன்னுடைய அறிக்கையை நேற்று கொடுத்ததுடன் அதனுடைய வேலைகள் முடிவடைந்தன. இனி இந்தி போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு தி. மு. க. தலைமைச் செயற்குழு பொறுப்பேற்கக் கொள்ளும். ஏனெனில், போராட்டக்குழுவினுள்ள ஆட்கள் குறைவுதலைமைச் செயற்குழுவினுள்ள ஆட்கள் அதிகம். இதைக் கையெழுத்து விட்டால், அதாவது, இங்கே நான், என்ற எண்ணத்தான்.”

—சென்னை மாநாட்டில் அண்ணா.

தி. மு. க. சட்ட திட்டக் குழு

திராவிட மாணவர் முன்னேற்றக்கழகம் நாட்டிற்கு ஆற்றிவரும் துயயணி, நல்லவர் உள்ளங்களைத் தொட்டு உள்ளது; நாட்டுப் பற்றுக் கொண்டோரிடமிருந்து ஆதரவைத் திரட்டி உள்ளது. இதைக் கண்டு பூரிப்படையும் மாணவர் கழகம், தங்கள் எதிர்காலம் நல்லதாக அமைய—தனக்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள தொடர்பைத் தெளிவுபடுத்த—அரசியல் சிக்கல்களிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள—பெற்றோர்களுக்கும், அரசியல் கட்சிகளுக்கும் மாணவர்கள் மீதுள்ள நல்லெண்ணத்தை வளர்க்க—மாணவர் கழகத்தை கட்டுக்கோர்ப்புடன் நடத்திச் செல்ல ஒரு சட்டத் திட்டம் தேவைபடுகிறது.

அத்தகைய சட்ட திட்டத்தை உருவாக்கித் தருமாறு தி. மு. எம். எஸ். வெங்கடாசலம் எம். ஏ., பி. எஸ். அவர்களை செயலாளராகவும், தோழர்கள் என். வி. என். சோமு பி. ஏ., ஜி. சோமசுந்தரம் பி. ஏ. மைனர் மோசஸ் பி. ஏ., பி. எஸ். உ. கணபதி எம். ஏ. ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டு உள்ளது.

இக்குழு, தங்களுக்கிட்ட பணியினை ஒரு திங்களுக்குள் வெற்றிகரமாக முடித்துத் தருமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்பன்

எஸ். டி. சோமசுந்தரம்

பொதுச்செயலாளர், தி. மு. க. கழகம்
128, மவுண்ட்ரோடு, சென்னை-6.

நவ.17 முதல் நாடெங்கும் அறப்போர்

1963 நவம்பர் 17-ம் நாள் துவங்குகிற இந்தி எதிர்ப்பு அறப்போர் 1965 சனவரிவரை தொடர்ந்து நடைபெறும்.

அரசியல் சட்டம் 17-வது பிரிவு எரிப்பும், இந்தி திணிக்கப் படுகிற மத்திய அரசுப் பணிகளை முன்பு மறியலும் மாறிமாறி நடந்துக்கொண்டே இருக்கும்.

முதலில் சென்னைிலும், பிறகு மாவட்டங்களின் முக்கிய நகரங்களிலும், மாநிலங்களின் முக்கிய நகரங்களிலும் அறிதடுத்து போராட்டம் தொடரும்.

போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிற தோழர்களின் பெயர்களும், போராட்டம் நடக்கும் நாட்கள்—இடங்கள் ஆகிய விவரங்களும் அடிபற்றி கண்டபட்டியலில் தரப்பட்டுள்ளன.

எரிப்புப் போரிலும் சரி—மறியல் போரிலும் சரி ஈடுபடுகிற ஒவ்வொரு அணியும் ஐந்துபேர்களை கொண்டதாக இருக்கும்; இதற்கு, 'ஐவர் அணி' என்ற பெயரிடப்படும்.

போராட்டக் களத்திற்குச் செல்லுமுன், போராட்ட வீரர்கள் கைது செய்யப்பட்டு விட்டால், வேறொரு அணி போராட்டத்தில் ஈடுபடும்.

தடுப்புக்காவல் சட்டப்படி முன்கூட்டிக் கைது செய்யப்பட்டு விட்ட போராட்ட வீரர்கள் சில நாட்கள் கழித்து வீடுதலை செய்யப்பட்டால், நேரே வீட்டுக்குச் செல்லமாட்டார்கள்; தாங்கள் நடத்த இருந்த போராட்டத்தை நடத்திவிட்டு மீண்டும் சிறைக்குத்தான் செல்வார்கள்.

எரிப்புப் போருக்கும் மறியல் போருக்கும் இடையேயுள்ள நாட்களில் போராட்டத்தை விளக்கி தீவிர பிரசாரம் நடைபெறும்.

சட்டப்பிரிவு எரிப்பு போராட்டம் நடைபெறும் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமையாகவே இருக்கும்.

போராட்டம் பட்டியல் இதோ :—

சென்னை

17-11-63

அரசியல் சட்டம் 17-வது பிரிவு எரிப்பு

அண்ணா டி. கே. பொன்னுவேலு பி. ஏ. வி. வெங்கா டி. எம். பார்த்தசாரதி கே. பி. சுந்தரம் (நவ. 30 வரை பிரச்சாரம்)

1-12-63 முதல் 14-12-63 வரை. மத்திய அரசாங்க அலுவலகங்களின் முன் மறியல்.

கே. ஏ. மதியழகன் பி. ஏ. எம். எல். ஏ. க. அன்பழகன் எம். ஏ. எம். எல். சி. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி மற்றும் தோழர்கள்.

மதுரை

15-12-63 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

எஸ். முத்து எம். சி. திருநாணம் மு. காதர்சா பி. ஏ. மற்றும் தோழர்கள்

1-1-64 முதல் 12-1-64 வரை மறியல்

சொ. கா. வேரிமணியம் பி. ஏ. பி. எல். கு. திருப்பதி பி. ஏ. பி. எல். மற்றும் தோழர்கள்

காஞ்சீபுரம்

(செங்கற்பட்டு மாவட்டம்)

19-1-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

ஏ. கோவிந்தசாமி மற்றும் தோழர்கள்

1-2-64 முதல் 14-2-64 வரை மறியல்

பி. சிவசங்கரன் எம். பி. சி. வி. எம். அண்ணாமலை மீன்குடி கேசவன்

கே. டி. எஸ். மணி முவிருந்தவல்லி சின்னசாமி மா. பொ. வேதாசலம்

திருச்சி

16-2-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

குளித்தலை முத்துகிருஷ்ணன் மற்றும் தோழர்கள்

1-3-64 முதல் 14-3-64 வரை மறியல்

இரா. செழியன் எம். பி. அன்பில் தருமலிங்கம் எம். எல். ஏ. டி. பி. அழகமுத்து எம். எல். ஏ. எம். எல். மணி எம். எல். ஏ. வெங்கலம் எஸ். மணி எம். எல். ஏ. அ. தியாகராசன் எம். எல். ஏ. பி. முருகையன் எம். எல். ஏ.

கடலூர்

(தே. ஆ. மாவட்டம்)

15-3-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

இரா. சாம்பசிவம் ஏ. வி. தண்டபாணி

1-4-64 முதல் 14-4-64 வரை மறியல்

டி. டி. இராமபத்திரன் எம். பி. தில்லை வில்லாள் எம். ஏ. பி. எல். இரா. இளம்பழதி எம். ஏ. பி. எல். வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி எல். எல். ஏ. வி. வி. சுவாமிநாதன் பி. எஸ். சி. பி. எல். ஆ. தங்கவேலு எம். எல். ஏ. எம். ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி எம். எல். ஏ.

எம். சண்முகம் எம். எல். ஏ. என். இராஜாங்கம் எம். எல். ஏ. பாலகிருஷ்ணன் எம். எல். ஏ. எம். செல்வராஜ் (முன்னாள் எம். எல். ஏ.) எம். ஆனந்தன் (முன்னாள் எம். எல். ஏ.)

பொன். சொக்கலிங்கம்

நெல்லை

(நெல்லை மாவட்டம்)

19-4-63 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

மீ. சு. இளமுருகு பொற்செல்வி எம். மஸ்தான் இராமசாமி சந்திரபால் கே. முத்து முகமது மீரான்

1-5-64 முதல் 14-5-64 வரை மறியல்

எம். எஸ். சிவசாமி இரத்தினவேல் பாண்டியன், பி. எ., பி. எல். மற்றும் தோழர்கள்

கேரவை

17-5-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

மு. இராமநாதன் காட்டுர் கோபால் மற்றும் தோழர்கள்

1-6-64 முதல் 14-6-64 வரை மறியல்

இரா. நெடுஞ்செழியன், எம். எ. எம். எல். எல். எ. எல். ஏ. இராசமாணிக்கம் சானகிராமன் ப. கோபால் எஸ். பி. இராச தே. கு. மெய்யப்பன்.

நாகர்கோவில்

(குமரி மாவட்டம்)

21-6-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

பி. எம். கண்ணு மற்றும் தோழர்கள்

1-7-64 முதல் 14-7-64 வரை மறியல்

கி. மனோகரன், எம். எ., எம். பி. மற்றும் தோழர்கள்

தஞ்சை

19-7-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

மு. கருணாநிதி, எம். எல். ஏ. மன்னை. நாராயணசாமி என். கிட்டப்பா எஸ். நடராசன் அ. நடராசன்

1-8-64 முதல் 14-8-64 வரை மறியல்

கோ. சி. மணி, எம். எல். ஏ. போரஜ்ஜனி கு. அடைக்கலம் மற்றும் பலர்

சேலம்

16-8-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

ஜி. பி. சோமசுந்தரம் சிற்றாசி சுப்பிரமணியம் மற்றும் தோழர்கள்

1-9-64 முதல் 14-9-64 வரை மறியல்

ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் க. இராசாராம் பி. எ., எம். பி. ஆறுமுகம் எம். எல். ஏ. எல். ஏ. அன்புக்கரசு வேலம்மையார் எம். ஏ.

அருப்புக்கோட்டை

(இராமநாதபுரம்)

20-9-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

எஸ். எஸ். தென்னரசு உ. பில்லப்பன் எம். ஏ.

எஸ். பி. தங்கவேலு மற்றும் தோழர்கள்.

1-10-64 முதல் 14-10-64 வரை மறியல்

செ. மாதவன் எம். எல். ஏ. மாங்குடி மதியழகன் எம். எல். இராமசாமி சீனிவாசன் எம். ஏ. ச. அமுதன் பி. ஏ.

வேலூர்

(வட ஆற்காடு)

18-10-64 சட்டப் பிரிவு எரிப்பு

வி. டி. அண்ணாமலை பி. எஸ். சந்திரன் (முன்னாள் எம். எல். ஏ.) மற்றும் தோழர்கள்

1-11-64 முதல் 14-11-64 வரை மறியல்

இரா. தர்மலிங்கம் எம். பி. அருர் முத்து எம். பி. சத்தியவாணிமுத்து ப. உ. சண்முகம் எம். எல். ஏ. முருகையன் எம். எல். ஏ. எம். ஏ. செயலேலு பி. எல். சி., பி. எல். காஞ்சி. மணிமொழியார் எம். எல். ஏ. புலவர் கோவிந்தன் எம். எல். ஏ. செ. கோ. விஸ்வநாதன் எம். எல். ஏ.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

போளூர் சுப்பிரமணியம் ஏ. பி. சனூர்த்தனம் எம். ஏ. ஏ. சி. நரசிம்மன் எம். சி.

சென்ற இதழில்...

நினைவற்ற அருகில் நங்கூர் பாய்ச்சப்பட்ட பம்பேயின் கப்பலில் இன்னிசையுடன், நல்ல பதுவடலும், கங்கையின் நடன மூலமும் கூடிய விருந்தில் அண்டோனி, சீசர், பம்பே, லெமிடல், அக்ரிப்பா மாசினும், எஜோப்பியல், மிசினும் ஆகியோர் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

மேலும் என்பவன் பம்பேயை நனியாக வருப்படி அறந்து உலகத்தின் முப்பேரும் முடிந்தார்கள் கூடியிருக்கும் இந்த நேரத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவர்களை அடியோடு அழித்து உலகத்தின் தலைவனுலாம் என்ற ஆசையை முட்டுகின்றான். பம்பே அதற்கு மறுக்கின்றான். சிரியாவில் அண்டோனியின் படைவீரர்கள் தங்கள் அடைந்த வெற்றிச்செய்தியை தங்களது நகரவாசினும் அறிவிக்க ஏதென்சுக்குப் புறப்படுகின்றனர்.

ரோமில் அண்டோனியும்— ஆக்வேனியாவும் ஏதென்சுக்கு புறப்படுவதற்காக சீசரிடம் விடை பெறுகின்றனர்....

ஃ

ஆக்வே: என் அருமை அண்ணா!...

அண்டோ: முத்து ஒளிவிடுகிறது அவன் கண்களில். அன்பு தரும் கண்ணீர் அது. தேற்றிக்கொள், ஆக்வேனியா.

ஆக்வே: ஐயா, என் கணவனின் வீட்டை நன்கு பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

சீசர்: என்ன, ஆக்வேனியா?

ஆக்வே: வாருங்கள் காதில் சொல்கிறேன்.

அண்டோ: அவள் வாய் எண்ணத்தைச் சொல்ல முடியவில்லை. எண்ணமும் சொல்ல தூண்டவில்லை. பொங்கும் அழகுகளின் நடுவே அகப்பட்ட அன்னம் இப்பக்கமோ அப்பக்கமோ போகமுடியவில்லை. அதுபோல்தான் அவளும்.

எனோ: (அக்ரிப்பாவிடம் தனியாக) சீசர் அழுவாரா?

அக்ரி: முகம் அப்படிதான் தெரிவிக்கிறது.

எனோ: அழுவாரா! ஐய்யே!

அக்ரி: ஏன்? மிஸ்பீலே புருடஸ் ஜூலியஸ் சீசரை கொலை செய்த பிறகு அதைக் கண்ட அண்டோனி குலுங்கி, குலுங்கி அழவில்லையா?

எனோ: ஓ! அது வேறு! அப்பொழுது அவர் சரியாக இல்லை.

சீசர்: இல்லை, அன்பு ஆக்வேனியா! உன்னை மறக்கமாட்டேன்.

அண்டோ: வாருங்கள் ஐயா! நம் அன்பு கொண்டு போரிடுவோம்! இதோ நான் உங்களைப் பிடித்துவிட்டேன். விட்டு விடுகிறேன்.

சீசர்: மகிழ்ச்சி பெருகட்டும்.

லெமி: வானத்திலேயுள்ள விண் மீன்களெல்லாம் உங்களுக்கு ஒளிகாட்டி வழி சொல்லட்டும், மகிழ்ச்சியுண்டாக்கட்டும்.

சீசர்: சென்று வாருங்கள், வணக்கம்.

[ஆக்வேனியாவை முத்தமிட்டு அனுப்புகிறார்.]

அண்டோ: வணக்கம்.

[தாரை முழங்குகின்றது. எல்லோரும் போகின்றனர்.]

காட்சி 3

[அலெக் சாண்டிரியா. அரண்மனையில் ஓர் அறை.

கினியோபாட்ரா, சார்மியான், ஐராஸ், அலெக்சாஸ் நுழைகின்றனர்.]

கினியோ: எங்கே அவன்.

அலெக்: மிக்கப் பயப்படுகிறான் வருவதற்கு.

கினியோ: போ. போய் அவனை அழைத்து வா. சீக்கிரம் வா ஐயா!

[தூதன் ஒருவன் வருகிறார்]

அலெக்: அருமைத் தலைவி! ஜூவரியின் இராட் நம்மை மதிக்கமாட்டேன் என்கிறான். தாங்கள் விரும்பினால் தலையைக் கொய்து தராமட்டமாக்கலாம் அவன் படையை.

கினியோ: வீம்பு செய்யும் அவ்விண்ணை வீழ்த்திவிடலாம். அவன் தலை தரையை முத்தமிடச் செய்துவிடலாம். இரத்த சேதம் அதிகமின்றி. ஆனால் இப்பொழுது எப்படி செய்வது? அண்டோனி ரோமிற்கு சென்றிருக்கிறாரே. என் சுட்டு விரல் அசைவுக்கு ஜெகமெல்லாம் ஜெயித்து வந்து என் காலடியில் கிடத்தக் கூடிய என் அண்டோனி அருகில் இல்லையே. என் கடைக்கண் விச்சுக் காக்க காத்திருக்கும் காதுலர் கருந்தூரத்திலல்லவா இருக்கின்றார்— இங்கு என் அருகில் வா!

தூதன்: வருகிறேன் தலைவி!

கினியோ: ஆக்வேனியாவைப்பற்றி சேதிகள் சேகரித்துக்கொண்டு வந்தாயா?

தூதன்: கொண்டுவந்தேன் கோமகனே! கினியோ: எங்கே?

கினியோ: அம்மையாரே! நான் ரோமில் அவளைக் கண்டு வந்தேன். அவன் முகத்தைக்கூடப் பார்த்தேன். அவன் தமையடனும் மார்க் அண்டோனியுடனும் வருகையில் கண்டேன்.

கினியோ: அவன் என்னைப் போன்று உயரமாக இருக்கின்றார்?

தூதன்: அவ்வளவு உயரம் இல்லை அம்மையே!

கினியோ: அவன் பேசும்போது கேட்டிருக்கிறாயா. அவள் குரல் எப்படியிருக்கிறது கீச்சுக் குரலாக யிருக்கிறதா, மெதுவாக உள்ளதா?

தூதன்: அம்மா அவன் பேசும்போது கேட்டிருக்கிறேன். அவன் குரல் மெல்லியதாகத்தான் உள்ளது.

கினியோ: அது அவ்வளவு நன்றன்று. அவர் அவளிடம் அதிக நாட்கள் தங்க மாட்டார். அவளை விரும்புவதும் அப்படியேதான்.

சார்: விரும்புவதா? ஓ ஐசிஸ்! அது எப்படி முடியும்.

கினியோ: நான் அப்படி நினைக்கிறேன் சார்மியான். கட்டைக்குரலும், குள்ளமான உருவமும் கொண்ட அவளிடம் என்ன கம்பீரம் இருக்கப் போகின்றது. கம்பீரமில்லாவிட்டால் அழகேது, கவர்ச்சி ஏது?

தூதன்: அவள் நடப்பது அவ்வளவு நனினமாகயில்லை. அவள் நடப்பது நத்தை ஊர்வது போன்று சொத்தையாக உள்ளது. சொகுசு அவளிடம் இல்லை. துடியிடை துவள, அன்ன நடை நடப்பதை அவன் அறிந்திருக்கவே மாட்டான். அவன் நடப்பதும், நிற்பதும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரி உள்ளது. அவன் மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவளாக யிருந்தாலும் ஜீவனற்ற தந்தப் பதுமை போன்று இருக்கிறார். மூச்சு விரும் மனித உருவாக இன்றி கற்சிலை ஒன்று எப்படி உணர்ச்சியற்று இருக்குமோ அப்படி இருக்கிறார்.

கினியோ: உண்மை யாக வா!

உறுதியாகவா

சூறுகிறாய்.

நான் நம்ப

லாமா?

இப்படியும் ஒரு யாத்திரை!

மேற்கு வங்காளத்தில் பூஜ்யர் வினோபாஜி ஒரு பாதயாத்திரை நடத்தினார். இந்த யாத்திரைக்காக மேற்கு வங்காள அரசுசெலவுசெய்தது எவ்வளவு தெரியுமா?

55, 485 ரூபாய்!

இதில் வினோபாஜியின் முதல் பிரார்த்தனை கூட்டத்திற்கு 15,000 ரூபாய் சில விட்டப்பட்டிருக்கிறது. சார்பாட்டுச் சிலவு 12,000 ரூபாய் பெட்ரோலுக்கும், கார்க்கு வரத்திற்கும் சேர்த்து 20,485 ரூபாய் வேறு! இந்த அளவு பூஜ்யரோடு அவரது பரிவாரங்கள் போயிருக்கின்றன! கார்த்தியத்தின் அவதாரமல்லவா, வினோபாஜி? இப்படி பிரமாண்ட அளவில் பாதயாத்திரை நடத்த வேறு யாரால் முடியும்?

யார் செய்த குற்றமோ, எப்படி நேர்ந்த பழுவோ தெரியவில்லை; குடியரசுத் தலைவர் பதவிப் பீடத்தை வடிகட்டிய பிற்போக்குத்தனம் விடாப்பிடியாக பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னர் அந்த பதவியில் இருந்தவர் ஜந்தரா பரதேசிகளை இழுத்துக் கொண்டுவந்து உட்கார வைத்து அவர்களை பாதாவிந்தங்களை தண்ணீர் ரால் கழுவி, தலையில் அட்சதையாக தெளித்துக்கொண்டார். 'பழைய வரே தேவலை' என்று நினைக்குமளவுக்கு புதியவரின் போக்கு இருக்கிறது! 'வைக்கவண்டில்' பறந்துவந்து சங்கராச்சாரியார் செருப்பு எங்கே என்று தேடிப்போகிறார்! கூட வந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ராமேசுவர 'ஸ்நானம்' செய்ய உத்தரவு வேறு!

திருநாம மகிமை, தேவாரப் பாட்டு, தோத்திரங்கள் இப்படிப்பல....

இதுகளைப் பார்க்குபோது பழைய நினைப்பெல்லாம் வருகிறது. காந்தியார் ஒரு முறை சொன்னார், அவருக்கே உரிய ஓரிஜினாலிட்டி பாஷையில்.

"எத்தனை ரத்த ஆறுகள் பெருக்கெடுத்து ஓடினாலும் இந்தியா ஒரு இந்து ராஜ்யமாகவே விளங்க பாடுபடுவேன்!" என்று. இவ்வளவுதான்! பக்கத்திலிருந்து விடுதலை வீரர்—புரட்சித்தலைவர் பண்டிதருக்குப் பொறுக்கவில்லை! "எத்தனை ரத்த ஆறுகள் ஓடினாலும் இந்த நாட்டை இந்து ராஜ்யமாக்க ஒப்பவேமாட்டேன்!" என்று 'கர்ஜனை' புரிந்தார்.

காந்தியார் இப்போது இல்லை, அவர் விதைத்துப்போன விஷவித்து எத்தனை கிளைகளைப் பரப்பி பிரமாதமாக வளர்த்திருக்கிறது!

இந்த லட்சணத்தில் மத சார்பற்ற அரசாங்கம் என்பதற்கு ராஷ்டிரபதியின் திய்யமான பாஷ்யம் வேறு! எல்லா மதங்களுக்கும் சுயேச்சையாக இணைந்து போவதுதான் மதசார்பற்ற அரசாங்கமாம்! சரி, சுவாமி, தங்களைப் போன்ற பெரிய பெரிய புள்ளிகள் அவரவர்களுக்கும் பிடித்தமான மதச்சடங்குகளில் கலந்து கொண்டால், அது முன்னர் இருந்த சாதனை நிலைதானே! "மத சார்பற்ற அரசாங்கம்" என்ற 'ஜம்பம்' எதற்கு?

தங்களைப்போன்று, வேறு பல பதவிகளில் இருக்கும் கிருத்துவர்களும், முஸ்லீம்

களும், தேவாலயங்களையும், பள்ளி வாசல்களையும் தேடிக்கொண்டு போனால் என்ன ஆவது?

அதுதான் போகட்டும்; அப்படி ஏதாவது 'சத்த கருமங்கள்' செய்ய வேண்டும் என்று உங்களுக்கு இருந்தால், சென்னையிலிருக்கும் வீட்டில் பண்டாரங்களை எல்லாம் கூட்டிவந்து பகவத் நாமத்தை பாராயணம் பவனில் கூட கூடாது; அது சர்க்கார் செலவில் நடக்கிறது! ஏராளமான பரிவாரங்கள், போலீஸ் பாதுகாப்பு, தட்புடல் ஏற்பாடுகள்; இவற்றுக்கு சர்க்கார் சிலவில் திருக்கோயில் வலம் வருவதுதான் மத சார்பற்ற குடியரசுத் தலைவரின் வேலை என்றால், தங்கள் வேதாந்த புத்தியில் எங்கோ 'தகராறு' ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்!

நீங்கள் பரிவாரங்களுக்கு 'புண்ணியம்' பற்றி உபதேசம் செய்தீர்களே, அந்த பரிவாரங்களில் ஒரு முஸ்லீமோ, ஒரு கிருத்துவனோ இருந்திருந்தால் அவர்கள் மனம் என்ன பாடுபட்டிருக்கும்! ஒரு வேளை, ஜாதி இந்துக்களைத்தான் நீங்கள் உங்க ளோடு கூட்டிச் செல்வீர்களோ, என்னவோ?

எண்ணாக்கற்று, எழுத்தறப்படித்திருந்தாலும் தங்களின் போக்கு சாமான்ய அறிவுக்குக்கூட தவறு என்றே படுகிறது! புண்ணியம் தேடுங்கள்! மகராஜனாகத் தேடுங்கள்! ஆனால் சர்க்கார் செலவில் தேடாதீர்கள்! அது பஸிக்காது, சுவாமி!

சேன்தம்பி

தூதன்: உண்மையாக இல்லாவிட்டால் எனக்கு இதைபும் கவனிக்கத் திறன் இல்லை என்று அருத்தம் ஆகும்.

சார்: மூவர் எகிப்தில் இதைவிடமேலான துப்பு துலக்க முடியாது ஒப்புக்காகச் சொல்லவில்லை.

கிளியோ: அவனுக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கிறது. நன்றாகத்தான் கவனித்திருக்கிறேன். அதற்கு மேல் அவளைப் பற்றி வேறு விவரம் இல்லையா—அவன் ஆளை எடை போடுவதில் மிக்க வல்லவன் என்று எண்ணுகிறேன். அதில் எனக்கு சந்தேகமேதுமில்லை.

சார்: மிக்க உயர்ந்த முறையில் எடை போடுகிறான். அதில் சந்தேகம் ஏது.

கிளியோ: அவளுடைய வயது என்ன இருக்கும். நீ எவ்வளவு இருக்கும் என்று நினைத்தாய்.

தூதன்: அவன் ஓர் விதவை.

கிளியோ: அப்படியா!

தூதன்: முப்பது வயதிற்க்கலாம்.

கிளியோ: அவன் முகம் பெரியதாக நீண்டிருக்கிறதா, குட்டையாக இருக்கிறதா?

தூதன்: கவர்ச்சியற்று குட்டையாக இருக்கிறது.

கிளியோ: தலைமயிர்?

தூதன்: கருமை கலந்த சிகப்பு நிறம். அவன் நெற்றி கூட குறுகலாக இருக்கிறது.

கிளியோ: அங்கே வேண்டிய பொன் வாங்கிக் கொள். உன் வேலை நிரந்தரமானது. சரியோ. கடிதங்கள் தயாராயிருக்கின்றன.

[தூதன் போகிறான்]

சார்: சரியான ஆள்.

கிளியோ: நல்ல ஆள்தான் பாவம். அவனைத் துன்புறுத்தி விட்டேன். இன்னும் கூட கேட்கலாம் என்றிருந்தேன். பரவாயில்லை. பிறகு பார்க்கலாம். எல்லாம் இனி நல்லவைதான்.

சார்: நானும் அதையே எண்ணுகிறேன்.

[போகிறார்கள்]

காட்சி 4

[ஏதென்ஸ் அண்டோனியின் மாளிகையில் ஓர் அறை. அண்டோனியும், ஆக்லேவியாவும் வருகின்றனர்.]

அண்டோ: இல்லை ஆக்லேவியா. அது மட்டுமில்லை. அதேபோன்று ஆயிரமாயிரம் காரணங்கள் உண்டு. பாம்பே மீது போரிட்டார்; உயில் எழுதினார், அதைப் படித்தும் காட்டச் செய்தார் மக்களிடம். என்னப்பற்றி குறை கூறினாராம். எனக்கு மரியாதை கொடுப்பது தவிர்க்க முடியாதாகையால் அவர் அப்படி செய்தார்.

ஆக்லே: என் அருமை தலைவ! எல்லாவற்றையும் நம்பி விடாதீர்கள். நம்பினாலும் கோபம் கொள்ளாதீர்கள். பிரிவுவர நேர்ந்தால் நான் என்ன செய்யவேன்? இருபக்கமும் வேண்டியவர்கள். கடவுள் என்ன செய்வார், நான் இருவருக்கும் பிரார்த்தனை செய்தால் "என் கணவனைக் காப்பாற்ற" என்றும், "என் அண்ணனை அருள் பாசிப்பாயாக" என்றும் நான் வணங்கினால் என்ன ஆகும். கணவன் வெற்றி பெறவேண்டும், அண்ணன் வெற்றி பெறவேண்டுமென்றால் சிரிக்கமாட்டார்களா?

அண்டோ: ஆக்லேவியா! உன் அன்புக்கு நன்றி. என் சுயமரியாதை போய் விட்டதென்றால் நான் போனமாதிரிதான். ஆதலால் உன்னுடையவனாக நான் இருப்பது சரியல்ல. நீ வேண்டுவதினால்

எங்கள் இருவர் நடுவில் சமரசம் செய்ய முயற்சித்துப் பார். அதற்குள் நான் போருக்கு ஆயத்தம் செய்யவேண்டும். நீ விரைவாகப் போ. உன் விருப்பப்படி நீ செய்யலாம்.

ஆக்ளே: நன்றி! நண்பரே. எனக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. போர் உங்கள் இருவருக்கும் நடந்தால், அதில் இறந்தவர்களாவது அவர்கள் இரத்தத்தால் உங்களைப் பிணைத்து வைக்கட்டும்.

அண்டோ: இதன் மூலகர்த்தா யார் என்று நீ நினைக்கிறாயோ அவரை நீ வெறுக்கலாம். எங்கள் குற்றங்கள் ஒரே மாதிரியில்லாவிட்டாலும் உன் அன்பு இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. நீ மகிழ்ச்சியுடன் போகலாம். யார் துணைக்கு வேண்டுமோ அவர்களை அழைத்துச் செல்.

[இருவரும் போகிறார்கள்.]

காட்சி 5

[அதே மற்றேர் அறை. எளோ பிறர் பசும், இராஸம் வந்து, ஒன்று சேர்கின்றனர்.]

எளோ: என்ன, இப்பொழுது இராஸ்?

இரா: அதிசயமான சேதி ஐயா!

எளோ: என்ன ஐயா?

இரா: சீசரும், லெபிடசும் பாம்பே மீது போர் தொடுத்திருக்கின்றனர்.

எளோ: பழைய சேதிதான் பிறகென்ன?

இரா: பாம்பேவுடன் போரிட லெபிடசும் உதவி, பிறகு அந்த வெற்றியில் பங்குதர மறுக்கிறார். அந்த போரில் கிடைத்த புகழைக் கூட அவருக்கு அளிக்க மறுக்கிறார். அதுமட்டுமல்லாமல் முன்னே அவர் பாம்பேவுக்கு கடிதம் எழுதியதைப் பற்றியும் குற்றம் சாட்டுகிறார். குற்றவாளியாகவிட்டாராம். இனி இரப்பதான் அவருக்கு சிறப்பு.

எளோ: அப்படியானால் உலகமே, இனி நீ இரட்டைவரை இழந்தாய் எல்லாதேசமும், பாசமும் போய்விட்டது அண்டோனி எங்கே?

இரா: அவர் தோட்டத்திலே உலகிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் நிலையைப் பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். "உலகி லெபிடசு!" என்றும் கூறுகிறார். பாம்பேயின் கழுத்தைத் திருகிய தலைவனை தீர்த்துக் கட்டபோகிறார்.

எளோ: நம் பெரிய கப்பற் படை தயாராக வேண்டும்.

இரா: இத்தாலிக்கும் — சீசர் டோமிடிய சிற்கும் கூட என் தலைவன் உன்னை வரச் சொல்லியிருக்கிறார். அது சொல்லத்தான் வந்தேன்.

எளோ: சரி அண்டோணியிடம் அழைத்துச் செல்.

இரா: வா.

[இருவரும் போகிறார்கள்]

காட்சி 6.

[ரோம் சீசரின் மாளிகையில் ஓர் அறை, சீசர் அகிரிப்பா, மாகினஸ் வருகின்றனர்.]

சீசர் ரோமை இகழ்ந்து, இதெல்லாம் செய்தான்; இன்னும் கூட அலெக்ஸாண்டரியாவில்—இப்படித்தான் செய்தார்களாம்—மக்கள் கூடும் சந்தியிலே, வெள்ளியிலான மேடையின் மீது தங்க அரியணையில் அலையும், கிளியோ பாட்ராவும் அமர்ந்து மக்கள் முன்னிலையில் பட்டம் சூட்டிக்கொண்டனர். அவர்கள் காலடி

யில், என் தந்தையின் மகன் என்று அவர்கள் சொல்லும், சீசேரியன் அமர்ந்திருந்தானும். எகிப்தின் அரசியாக அவளை நியமித்தானும். கிழே சிரியாவுக்கும், கைப்பரஸ், லீடியாவுக்கும் அவளை முழுராணியாக்கி விட்டானும்.

மாசி: இவ்வளவும் மக்கள் முன்னிலையில்?

சீசர்: ஆம். பொது மக்கள் கூடுமிடத்தில் தான். மன்னர்களுக்கு மன்னர்களாக அவன் மைந்தர்களை அறிவித்தானும்; மீடியா, பார்த்தியா, ஆர்மேனியாவை அலெக்சாண்டருக்கு அளித்தானும்; சிரியா, சிவீசியா, போனியாவை டாளமிக்கு தானம் செய்தானும்; அவன் அன்று ஐசில் தேவதையின் தோற்றமாகி தென்பட்டாளாம், — இப்படி சேதி கிடைத்திருக்குறது.

மாசி: இந்த சேதியை ரோம் அறியட்டும்.

அக்ரி: நல்லெண்ணம் நசித்துப் போய் வெறுப்புத்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது மக்களுக்கு, இப்பொழுது அவன்மீது.

சீசர்: அறிவர். அவன் கூறிய கடுமொழிகளைக் கூட.

அக்ரி: யார் பற்றியது அது?

சீசரைப் பற்றியது. செக்ஸ்பியர் பாம்பியஸ் குரையாடிய சிசிலியல் நாம் அவனுக்குரிய பங்கையளிக்கவில்லையாம். அவன் எனக்கு உதவிய கப்பல்களில் சில வற்றை நான் அனுப்பவில்லையாம். திருப்பி பூவேந்தர்களின் ஒருவரான லெபிடசை நாம் ஒப்பந்தப்படி பரிட்சை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதனால் நாம் அவனுடைய எல்லா வரியையும் தடுத்திருக்கிறோம்.

அக்ரி: இதற்கு நாம் பதில் கூறிய ஆகவேண்டும்.

சீசர்: நான் முன்னமேயே கொடுத்து விட்டேன். தூதனும் போய்விட்டான். லெபிடசு மிகவும் கொடியவனாகி விட்டான் என்றும் நான்தான் எல்லோருக்கும் தலைவன் கூறுவதாகச் சொல்லியனுப்பினேன் நான் பிடித்த நாடுகளில் பங்கு தருவதாகவும் கூறினேன். ஆனால் அவனுடைய அர்மேனியாமற்றும் அவன் பிடித்த நாடுகளில் எனக்கு அதே பங்கு கேட்கிறேன்.

மாசி: இதற்கு ஒரு போதும் அவன் ஒப்ப மாட்டான்.

சீசர்: நானும் கூட மறுக்கப் போகிறோம். [அப்பொழுது ஆக்ளேஷியர் வருகிறார்.]

ஆக்ளே: வாழ்க சீசர் வாழ்க என் தலைவர்!

சீசர்: ஏன் வந்தாய்? விரும்பாத இப்பொழுது ஏன் வந்தாய்?

ஆக்ளே: ஏன் இங்கு இப்படி வந்தாய்? சீசரின் தங்கையைப்போன்று நீ வரவில்லை நீ எப்படி வரவண்டு? பெரும் படை யுடன் முன்னே ஆட்கள் பின்னே ஆட்

கள் வர வர வேண்டும். உன்னுடன் வரும் பிறவிகளின் களைப்பு! நீ வருவதை அறிவிக்கவேண்டும்; இருபக்கமும் மக்கள் காத்திருந்து வரவேற்றிருக்க வேண்டும். எதிர் பார்த்தபடி ஏதும் நடக்கவில்லை. உன் படை வரும் வேகத்தால் எழும் துசு மேகத்தை மறைத்து இருக்க வேண்டும். ஆனால் நீ வந்தது எப்படி சாதாரண சந்தையின் வனிதையப் போன்றல்லவா வந்திருக்கிறது! அன்பின் அடையாளத்தை அழித்துவிட்டாய்! உன்னை நாங்கள் கடவிலோ அல்லது நிலத்திலோ சந்தித்து இருக்கவேண்டும், நல்ல வரவேற்பு கொடுத்து

ஆக்ளே தலைவர்! அப்படி வருவதற்கு நான் விரும்பவில்லை. நீங்கள் போருக்கு ஆயத்தமாயிருப்பதை தெரிவித்தார் என்னிடம் என் கணவர் பிறகு நான் அனுமதி கேட்டு வந்தேன்.

சீசர்: மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்திருப்பேனே! ஏனென்றால் அவனுக்கும் அவனுடைய காமக்கன்னிக்கும் இடைஞ்சலாக நீ இருப்பாய் என்று அனுப்பியிருப்பான்.

ஆக்ளே: அப்படிச் சொல்லாதீர்கள் அண்ணா!

சீசர்: அவன் நடவடிக்கைகள் எனக்கு தெரியும் அவன் எங்கே இப்பொழுது?

ஆக்ளே: அவர் ஏதென்சில் இருக்கிறார்!

சீசர்: இல்லை! என் தங்கையே, இல்லை. கிளியோபாட்ரா கண்வீச்சுக்கு அவன் இசைந்து அவளிடம் போய்விட்டான். அவன் தன் ஆட்சியை ஒரு வேசிக்கு கொடுத்து விட்டான். அவன் மற்ற அரசர்களுடன் போரிட புறப்பட்டு விட்டான். ஸ்பியாவின் மன்னன் போகஸ், போடோஷியாவின், அர்சிலாஸ், பிலிடெல்போஸ் அரேபிய அரசன் மால்கஸ்பாண்டின் மன்னன் ஜூவரியின் இரோடு, கோமோஜினியின் மன்னன் மித்திடேபஸ் போலிமென் மிடாவின் மன்னன் அமின்டாஸ் ஸியாகோனியாவின் அரசன் மற்றும் பல மன்னர்களின் உதவியுடன் போரிடப் போகிறார்.

ஆக்ளே: ஆ! மிகவும் துர்பாக்கியவதி நான். இருவரின் அன்பும் இறந்து விட்டதே. இனி என்ன இருக்கிறது எனக்கு.

சீசர்: கவலைப்படாதே தங்கையே! உன் வரவு நல்வரவே உன்னைத் தவறும் வழியில் செலுத்தி எங்களை அபாயத்திலாழ்த்த அவன் அப்படி செய்திருக்கிறார். கவலைப்படாதே நானிருக்கிறேன். வருத்தத்தை ஒழித்துவிடு. கரலம் வழி செய்யும் தவறாக உன்னைத் திட்டிவிட்டேன். மன்னித்துக் கொள். ரோமுக்கு உன் வரவு மகிழ்ச்சியே அளிக்கும், விரும்பியவர்களிடமே வந்து சேர்ந்தாய். கவலையை ஒழித்து, கண்ணீரைத் துடைத்து மனதை தேற்றிக் கொள்.

அக்ரி: வாருங்கள் அம்மையாரே.

மாசி: வாருங்கள் அருமை அம்மையாரே ரோமின் ஒவ்வொரு இதயமும் தங்களை விரும்பும். அவை அனுதாபம் தெரிவிக்கும். ஆனால் காமவெறியன் அண்டோனி வேசியின், ஆசையால் தங்களை அனுப்பிவிட்டான் பரத்தைக்கு அவன் நாட்டை கொடுக்க அவன் எங்களைப் பார்த்து சிரிக்கிறார். போர் தொடுக்க முன்கிறார்.

ஆக்ளே: அப்படியா ஐயா?

சீசர்: உண்மைதான், தங்கையே. பொறுமையோடு, மனதைத் தேற்றிக் கொள். வா போவோம்.

[எல்லோரும் போகிறார்கள்.]

[தொடரும்]

1-ம் பக்கத் தொட்கி.....

எனக்கு அறிமுகமான இரண் டொருவரைத் தவிர, மற்ற அக் தனை பேருடைய முகங்களும் எனக்குப் புதிதாகவே உள்ளன.

நான் எடுத்த—மேற்கொண்ட திட்டம் எத்தகைய வழியைக் காட்டுவதாக இருந்தாலும், என் னோடு அதைப் பகிர்ந்துகொள் பவர்கள் இந்த மாநாட்டில் இருக் கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது, “இன்னும் தீவிரத் திட்டம் தீட் டாமல் இருந்துவிட்டோமே” என்ற எண்ணம் எனக்கு எழு கிறது!

இந்தச் சூழ்நிலையில் கோழை யும் வீரனுவான்! அதனுடைய ‘பலாத்தகர முறையில் அளசரப் பட்டுக் காரியத்தில் ஈடுபடக் கூடாது’ என்ற கொள்கையுட னிருக்கிற நான் கூட, ‘தீவிரத் தைக் காட்டவேண்டும்’ எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது, ‘நேரடி நடவடிக்கை நடத்தவா, வேண்டாமா?’ என்ற பேசும் விவாத மேடையல்ல! அந்த முடிவு பொதுக் குழுவில் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது!

ஆகையினால் இன்றைய மாநாட்டில் கூடியிருப்பது, மகா விண்ணப்பம் அனுப்புவதா— மாபெரும் தூது செல்லலா— என்று விவாதிப்பதற்கு அல்ல; போராட்டம் எந்த நாளில்— எந்த இடத்தில் நடக்கும் என் யதாகவும், யார் யார் கலந்து கொள்வார்கள் என்பதைத் தெரி விக்கவும், அதற்கு நீங்களெல்லாம் உறுதியளிக்கவும் தான்.

தி. மு. கழகம் ஒரு அறப்போர் நடத்தவேண்டும் என்றும், இப் படி ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி, இந்த மாதம் 5-ந்தேதி போராட்டம் துவங்கும் என்று நான் அறி வித்திருக்கலாம். அதை நாடு அலட்சியப் படுத்தி விடாது— யாரும் வருத்தப்படவும் மாட் டார்கள்!

விலைவாசிப் போராட்டம் கூட முன்று நாளைக்கு முன்னதாகத் தான் அறிவிக்கப்பட்டது; மூன்று நாட்கள்தான் இடைவெளி இருந் தது.

ஆனாலும், அந்த ஏரே நான் போராட்டத்தில் ஏறக்குறைய 18000 பேர் வரை கலெக்டர் தாசில்தார் அலுவலகங்களின் மூன் முறைப்படி அணிவகுத்து மறியலை நடத்திக் காட்டினார்கள்!

காந்தியார் காலத்திற்குப்பிறகு, இப்படி ஒரு பெரிய போராட்டம்—ஒரே நாளில் 18000 பேர் சிறை சென்ற வரலாற்றை உரு வாக்கிய கட்சி இருக்குமானால், அதை எனக்குக் காட்டுங்கள்! அது இருக்கும் திக்குதோக்கி நான் தெண்டனடுகிறேன்.

1988ல் இந்தி எதிர்ப்புப் போர் நடத்தியபோது, பெரிய யாருக்கு என்மீது அளவுகடந்த நம்பிக்கை இருந்த காரணத்தால் என்மீது முதல் தளபதியாக நிய மித்தார். அப்போது—நாங்கள் போராட்டம் நடத்திய நேரத்தில் எங்களைக் கைது செய்த பெரிய பேசுமேல் அதிகாரிகள், இப்போது ஓய்வுபெற்று இந்த மாண்புமந்தில் கூட உட்கார்ந்திருப்பார்கள்.

கோ. சு. மணி குடும்பத்துக்கு ரூ. 3000 நிதி உதவி

விலைவாசி குறைப்பு அறப்போராட்டத்தின்போது சிறை சென்ற மாண்ட தோழர் கோ. சு. மணியின் குடும்ப உதவி நிதியாக, தலைமைக் கழக சார்பில் 19-10-63 அன்று ரூ. 3000 அளிக்கப்பட்டது.

கோ. சு. மணியின் பெயரால் அமைக்கப்பட்டிருந்த இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டு அங்கில், கோ. சு. மணியின் தந்தையாரிடத்தில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நிதியை அளித்தார்கள்.

கோ. சு. மணியின் தந்தையார் கண்கலங்க நிதியைப் பெற்றுக் கொண்டு வணக்கம் தெரிவித்துக் கொண்டார். நிதியைப் பெறும்போது அவர், தன் பேரணியும் (கோ. சு. மணியின் மகன்) இருப்பில் தூக்கிவைத்திருந்தார். தம் தயையின் குடும்பத்துக்காகத் தாம் பெற்ற நிதியை, பேர வின் கையில் கொடுத்த காட்சி உருக்கமாக இருந்தது.

நிதியளிக்குமுன், தலைமைக் கழகப் பொருளாளர் மு. கருணாநிதி அவர்கள், கழகம் அன்று முதல் இன்றுவரை, பாதிக்கப்பட்ட எந்தக் கழகத் தோழர் குடும்பத்தையும் கைவிட்டதில்லை என்பதையும், தளபதி அகிகிரிசாமி குடும்பம் முதல் பொற்செழியன் குடும்பம்வரையுள்ள நீண்ட தியாகிகள் குடும்பப் பட்டியலையும் தெரிவித்து, அவர்கள் குடும்பங்களுக்குச் செய்த உதவியையும் அறிவித்தார்.

எனவே, அப்போதிருந்த இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை விடப் பல மடங்கு, இப்போது உணர்ச் சியும் எழுச்சியும் பெருகியுள் ளன.

இந்நிலையில், போராட்டத்தை துவக்குவது என்றால், பொதுக் குழு முடிவெடுத்த அடுத்த வாரத்திலேயே போராட்டத் திட்டத்தை நான் அறிவித்திருக்க முடியும்.

சில அவசர அரசியல்காரர்கள் கூடக் கேட்கின்றார்கள்—‘ஏன் போராட்டத்துக்கு அண்ணா துறை யோசிக்கிறார்? என்று! தையில் பொருள் இல்லாதவன் எதையும் துணிந்து செய்வான்; கொஞ்சம் பொருள் சேர்த்தவன் யோசித்துத்தான் செய்வான். ஆளில்லாத கட்சித் தலைவர்கள் ஆயிரத்தெட்டு திட்டங்கள் தர லாம்; ஆயிரத்துக்கு மேல் என் னிடம் ஆள் இல்லாதபென்றால், வியாழக்கிழமை ஒரு போராட்டம், வெள்ளிக்கிழமை ஒரு போராட்டம் என்று அறிவித்துக் கொண்டே இருக்கலாம். நமக்கு 5991 கிணக்கழகங்கள் இருக் கின்றன.

இங்கே நடந்த ஊர்வலத்தில், சேலம்மாவட்டம் செந்தாரப்பட்டி யிலிருந்துகூட மோட்டார் வண்டி யில் வந்து கலந்துகொண்ட தோழர்களைக் கண்டோம்.

பட்டிதொட்டி— சிற்றூர்களெல்லாம் கழகம் வளர்த்திருக்கிறது. 15 ஆண்டு உழைப்பும் பல தோழர்கள் சிந்திய இரத்தமும் இந்த வளர்ச்சியை உண்டாக்கி யிருக்கிறது.

இந்தக் கழகத்தைக் கட்டிக் காக்கவேண்டிய கடமையும் நமக்கு இருக்கிறது.

நான் எந்தக் கட்டளையிட்டாலும் அது நிச்சயம் நடக்கும்— அதிலே எனக்குச் சிறிதும் ஐய மில்லை.

இன்று எல்லாத் தந்திக் கம்பி களையும் அறுக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டால், துப் பாக்கியால் சுடுவோம் என்று

அமைச்சர்கள் சொல்லுவார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்! துப்பாக்கியால் சுட்டால் உயிர் போகும்—அதுவும் தெரியும்!

ஆனால், போன உயிர் பேசு கமிச்ச உயிர்கள் இருப்பதை அமைச்சர்கள் கணக்கிடத் தவறி விடுகிறார்கள்!

எந்தக் கிளர்ச்சியையும் அரசாங்கம் அடக்கலாம்; சில காலத் திற்கு அடக்கலாம்—பல காலத் திற்குக்கூட அடக்கி வைக்க லாம்; ஆனால் எல்லாக் காலங் களிலும் அடக்கிவைக்க முடியாது.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ‘இந்து’ பத்திரிகை ஒரு கேவிச் சித்திரம் வரைந்தது; அதில் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் நிற்கிறார். அவருக்குப் பின்னால் அவரைவிடப் பெரிய உருவில் தரைப்படை, கடற்படை, விமானப் படை தளபதிகள் நிற்கிறார்கள்; பக்தவத்சலம் ஓர் ஓயி பெருக்கி வைத்துக் கொண்டு ‘இந்திய ஒற்றுமை, — ‘இந்திய அரசரிமை’—‘இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியை அடக்கிய தீரு வேகம், என்று சொல்லுவது போல் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்தப் படத்தை வெளியிட்ட தன் மூலம் ‘இந்து’ பத்திரிகை அமைச்சர் பக்தவத்சலத்தை மறைமுகமாகக் கேலி செய்திருக்கிறது என்றுதான் பொருள்.

அமைச்சர் பக்தவத்சலத்துக்குப் பின்னால் கக்கன், வெங்கட் ராமன், மன்றாடியார் முதலிய அமைச்சர்களைப் போட்டிருந்தால், இந்த அமைச்சர்களிடத் திலே மதிப்பு வைத்திருப்பதாகக் கருதலாம்.

இதை விடுத்து முப்படைத் தளபதிகளைப் பெரிய உருவில் போட்டு, பக்தவத்சலத்தை மட்டமான உயரத்தில் போட்டது எதற்காக?

இத்தனைப் படைகளையும் வைத்துக்கொண்டு, பைத்தியக்காரன்

கூட உலகத்தை ஆளலாம்—பக்த வத்சலம் தேவை இல்லை!

என்விடம் அந்த முன்று படைகளையும் கொடுத்தால் இந்தப் போராட்டத்தைப் பா நடத்து வேன்?

தமிழன் ஒரு காலத்தில் எந்தெந்த இடத்தில் கொடிகட்டி ஆண்டானோ அங்கெல்லாம் நாம் ஆளவேண்டும் என்றல்லவா போராட்டம் இருக்கும்?

ஆனால், என்னிடத்தில் இருக்கின்றபடைஇதுதான் (மேடையில் இருந்த முன்னணி வீரர்களைச் சுட்டிக்காட்டினார்) இந்தப் படையைச் சாமரம் என்று கருத வேண்டாம்.

வருங்காலப் படைத் தளபதிகள் கூட, இங்கே உங்களுடைய ஒருவராக வீற்றிருக்கக் கூடும்; இப்போது அவர் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம்.

சீனாவில் மா-சே-துங் என்ற ஒருவர் ஆட்சிக்கு வருவார் என்று அதற்கு முன்புதலே யாருக்குத் தெரியும்?

ஆழ்க்கான் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் அவர் பாகிஸ்தான் மக்களின் கண்ணுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை!

இரண்டு கெட்டவர்களைச் சுட்டிக்காட்டினேன்; நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஹோ-சி-யின் அவர்களைச் சொல்கிறேன். ஹோ-சி-யின் பதவிக்கு வருமுன் அப்படி ஒரு தலைவன் இருக்கிறான் என்று இந்தோ-சீன மக்கள் கனவுகூட காணவில்லை!

ஆகையினாலேதான் ‘எதிர் காலம் ஆண்டலவின் மடியில் இருக்கிறது; என்று சொன்னார்கள்!

என்னிடத்திலே உள்ள இந்தப் படையையும் காட்டினேன் இது சாதாரண படைமல்ல— இவர்கள் நாடறிந்த நண்பர்கள்! நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள்!—எனவே, எனது போராட்டம் அறப் போராட்டமாகவே இருக்கும் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“அண்மையில் துறைபூரில் முதல்மைச்சர் பக்தவத்சலம் பேசியதாக நண்பர்கள் சொன்னார்கள்; பத்திரிகைகளிலும் படித்தேன்; அவர்தான் அப்படிப் பேசினாரோ—பத்திரிகைக்காரர்கள் தான் கூட்டிக் குறைத்துப் போட்டார்களோ—தெரியாது; ‘தி.மு.க. போராட்டத்தைக் கண்டு பயப்படமாட்டேன்; இந்தப் பூச்சாண்டிகளுக்குக் கெல்லாம் பயத்தவனல்ல நான்’ என்று பேசினாராம்!

அமைச்சர் பக்தவத்சலத்துக்கு வயது 66—பயம் ஏற்படவேண்டிய அவசியம் இல்லாத வயது; ஆனால் எனக்கு வயது 55—பூச்சாண்டி காட்டுகிற வயதல்ல! இதையும் அவர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஒரு முப்பதாண்டுகளுக்கு முன்னால் சொன்னாலும் நம்பலாம்! (அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஊர்வலம் மொழி காக்க வழி காட்டிய மாநாடு!

இந்தி எதிர்ப்பு பொது மாநாடு
டிசம்பர் 13-10-68
அன்று சென்னையில் எழுச்சிமிக்க
மாபெரும் ஊர்வலம் நடைபெற்றது.

ஏராளமான தாய்மார்கள் உட்பட பல்லாயிரக்கணக்கானோர் ஊர்வலத்தில் பங்குகொண்டனர். கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளித்த இந்த ஊர்வலம், மாநகர மக்களிடையே இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை மேலும் தூண்டு வதாக அமைந்திருந்தது.

இராயபுரம் 'அறிவக'த்தி லிருந்து காலை 10 மணிக்குப் புறப்பட்ட ஊர்வலம், கொதிக்கும் வெயிலில், சுமார் ஆறு மைல் தொலைவை கடந்து மாநாட்டுத் திடீரையடைய பிற்பகல் 2-30 மணி ஆயிற்று!

மாநாட்டுத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா, திறப்பாளர் க. அன்பழகன், அவைத்தலைவர் இரா. நெடுஞ்செழியன், வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் மு. கருணாநிதி, வ. கு. செயலாளர் என். வி. நடராசன், தலைமைக்கழக செயலாளர்களான கே. ஏ. மதியழகன், ஏ. கோவிந்தசாமி, சத்தியவாணிமுத்து, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக் குழு உறுப்பினரும் மாவட்ட செயலாளர்களான சி. வி. எம். அண்ணாமலை, மன்னா நாராயணசாமி, அன்பில் தருமலிங்கம், இரா தர்மலிங்கம், மற்றும் தோழர்கள்

சென்னைத் திருநகரில் சிறப்புமிகு நிகழ்ச்சிகள்!

டி. எம். பார்த்தசாரதி, அ. செல்வராசன், விழுப்புரம் சண்முகம் ஆகியோர் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரத்தத்தில் அமர்ந்து வந்தனர்.

ஆயிரக்கணக்கான சைக்கிள்களில் தோழர்கள் கொடியேற்றி முன்செல்ல, அவர்கள் பின்னே பல்வேறு கருத்துக்களை விளக்கும் அலங்கார டிராக் வண்டிகளும், வெளிநூல்களிலிருந்து வந்த பஸ்களும் வரிசையாகச் சென்றன.

இந்தி அரக்கிவேட ந்தாங்கியும், விடுதலை வீரனின் உருவம் அமைத்தும், தாளமுத்து-நடராசன் கல்வரைபோல் அமைத்தும் தாளமுத்து-நடராசன், கோ. சு. மணி ஆகியோர் பிணமாகக் கிடந்த நேரத்தில் அவர்களும் பெற்றோர், உற்றார் உறவினர் அலறித்துடித்துக் கதறியழுதகாட்சியை எடுத்துக்காட்டும் காட்சிகளையும், சிறைக் கொடுமையையும் டிராக் வண்டிகளில் அமைத்து உருவாக்கியிருந்தனர்.

ஊர்வலம் சென்ற வழிநெடுகிலும் கொடி-தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், வரவேற்புப் பந்தல்கள் அமைக்கப்பட்டும் இருந்தன.

ஆங்காங்கே, தலைவர்களுக்கு மாகியுணர்வித்து வரவேற்பளிக்கும்பட்டது.

பல இடங்களில், தோழர்களின் நாவரட்சியைத் தீர்க்க தண்ணீரும், நீர்மோரும் வழங்கப்பட்டன.

ஊர்வலத்தின் பின்னாலேயே குடிநீரும், நீர்மோரும் ஏந்திக் கொண்டு ஒரு டிராக் வந்தது. அதில் இருந்தபடியே தோழர்கள் தண்ணீரும் நீர்மோரும் வழங்கிய வண்ணமிருந்தனர்.

இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடுகள் வரிசையில் இறுதியானதும், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதுமான இந்தி எதிர்ப்பு பொதுமாநாடு 13-10-68 அன்று சென்னையில் சீரும் சிறப்புமாக நடந்தேறியது.

கோடம்பாக்கம்-ருங்கம்பாக்கம் இடையே உள்ள திடலில் மறைந்த மாவீரர் கோ. சு. மணியின் பெயரால் அமைக்கப்பட்டிருந்த அரங்கில் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

மாநாட்டில், சென்னை, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்கள், ஆந்திர மாநிலம் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து மட்டுமின்றி, திராவிடத்தின் மற்றப் பகுதிகளிலிருந்தும் ஏராளமான தோழர்கள் வந்து கலந்து கொண்டனர்.

மாநாட்டுத் திட்டநிர்வாகிய வழிமாவலுக்கு மக்கள் குழுமியிருந்ததுடன், திட்டல் சுற்றடைப்புக்கு வெளியிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் குழுமியிருந்து மாநாடு முடியும் வரை பேச்சுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

ஊர்வலம் மாநாட்டுத் திட்டல் அடைந்தவுடன் பிற்கல் (2-30 மணிக்கு) திரு. சி. பி. சிற்றரசு அவர்கள் கோ. சு. மணி அரங்கின் எதிரே, உயர்ந்த கம்பத்தில் இருவண்ணை கொடியை ஏற்று வித்தார்.

பின்னர், சிறிது இடைவேளைக்குப் பின் மாநாடு துவங்கியது.

சிவங்கை சேதுராசனின் பல குரல் கலை நிகழ்ச்சியும், சேலம் சீனிவாசனின் இசை நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றன.

பிறகு சி. பி. சிற்றரசு அவர்கள் கொடியேற்றுவார்திகழ்த்தினார். அடுத்து அமைப்புச் செயலாளர் என். வி. நடராசன் அவர்கள் மாநாட்டின் குறிக்கோள்பற்றி எடுத்துக் கூறிப் பேசினார்.

அடுத்து வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் மு. கருணாநிதி அவர்கள்

வரவேற்புரையாற்றி, அண்ணா அவர்களைத் தலைமை தாங்கி நடத்திக் கொடுக்குமாறு முன்மொழிந்தார்.

அதனை வழிமொழிந்துமுறையே தோழர்கள் நிலநாராயணன், இரா. தருமலிங்கம் எம்.பி., சி. வி. எம். அண்ணாமலை, வீரநாராயணன் (தெலங்கிள்) திருமதி சத்தியவாணிமுத்து, ஏ. கோவிந்தசாமி, கே. ஏ. மதியழகன், சி. மனோகரன், இரா. நெடுஞ்செழியன் ஆகியோர் பேசினர்.

இறுதியாக அண்ணா அவர்கள், தலைமையேற்று, சுமார் 2-மணி நேரப் போராட்டத்தின் நோக்கத்தையும், காரண காரிய விளக்கங்களையும் விரிவாக எடுத்துரைத்துடன் போராட்டத் திட்டத்தை யும் அறிவித்தார்கள்.

அண்ணா அவர்களின் உரை இரவு 10-20.க்கு முடிந்தது. அடுத்து முரசொலி நாடக மன்றத்தாரின் 'மாற்றான் கோட்டத்து மல்லிகை' - 'வஞ்சியும் காஞ்சியும்' என்ற நாடகங்கள் நடைபெற்றன. இத்துடன் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன.

இப்போது பூச்சாண்டி காட்டக் கூடிய நிலையில் நானும் இல்லை— பூச்சாண்டி காட்டுவதற்காவும் போராட்டம் நடத்தவில்லை! அமைச்சர்களைப் பயமுறுத்தவும் அல்ல!

நான் பயப்படமாட்டேன்—என்று பக்தவத்சலம் சொல்கிறார்; அவருக்குப் பயம் காட்ட இந்தப் போராட்டம் தேவையில்லை. அதற்கு நங்கள் தேவையில்லை. இரண்டு காரியங்கள் நடந்தால் போதும்; ஒன்று—மேலும் எந்தெந்த அமைச்சர்கள் விலக வேண்டும் என்று நேரு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; அந்தப் பட்டியலில் பக்தவத்சலத்தின் பெயர் முதலிலே இருக்கிறது என்று பத்திரிக்கைகாரர்கள் ஒரு நாளுக்கு நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து செய்தி போட்டால் போதும்!

“இன்னொன்று—அனைத்தந்திய கால்கிரகத் தலைவராகியுள்ள காமராசர், நான் அங்கேயே இருந்தால் தமிழ்நாட்டைக் கவனிக்கும்படிய வில்லை; மீண்டும் தமிழ்நாட்டுக்கே திரும்பப் போகிறேன் என்று தெரிவித்ததாக நமது தனிநிருபர் தெரிவிக்கிறார்” என்று ஒரு வாரம் செய்தி போட்டால் போதும்; அவருக்குப் பயம் ஏற்பட்டுவிடும். மன்னவன் என்னைக் கண்டா பயந்து விடப்போகிறார்?

இந்தப் போராட்டம் யாரையும் பயமுறுத்தவும் அல்ல—எங்கள் வலிமையைக் காட்டு மிரட்டவும் மல்ல—மற்றவர்கள் மதிக்கவேண்டும் என்ற அர்ப ஆசையாலும் அல்ல; 'இதைத் தவிர வேறு முறை இல்லை; பரிசுரம் இல்லை' என்ற முடிவுக்கு வந்த பிறகுதான் இதில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

வள்ளி, யானையைக் கண்டு பயந்து, சுப்பிரமணியரை அணைத்துக்கொண்டதுபோல—'பக்தவத்சலம், போராட்டத்தைக் கண்டு பயந்து எங்களை அணைத்துக் கொள்வார்' என்று எதிர்பார்த்த போராட்டம் நடத்துகிறோம்?—அல்ல நண்பர்களே அல்ல! அவருடைய வார்த்தைக்கு—அவருடைய கரத்துக்கு டில்லியிலே மதிப்பு ஏற்படத்தான் இந்தப் போராட்டம்!

எங்கள் மாநிலத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சி மிகவும் வலுத்திருக்கிறது; சின் ஆக்கிரமிப்பின் போது ஏற்பட்ட தோழமை உணர்ச்சி இந்தியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று, டில்லியில் கைரியமாக எடுத்துச்சொல்ல அவருக்கு இந்தப் போராட்டம் துணைசெய்யும்; எனவே, இந்த நோக்கத்தை அரசினர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.”

தமிழகப் புலவர் குழு

—(0)—

புதுச்சேரிக்கு வருகை

தமிழகப் புலவர் குழுவினர் 14-வது கூட்டம் 20-10-68-ஞாயிறு அன்று புதுச்சேரியில் கூடுகிறது. காலை ஒன்பது மணிக்கு செயற்குழுமார், மாலை 3 மணிக்கு வேதபுரூர் நூல் நிலையத்தின் முன்புதுக்கு கூட்டமும் கூடும்.

புலவர் பெருமக்களைச் சிறப்பாக வரவேற்க நரமக்கள் அடங்கிய ஒரு வரவேற்புக் கழகம் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. நகராட்சியினர் வரவேற்பு அளிப்பர் எனவும், தலைவர் திரு. குபேர் அவர்கள் பங்கு பெறுவர் எனவும் தெரிவியவருகிறது.

புலவர் பெருமக்கள் தங்கள் வருகையைப்போ, பொதுமக்கள் தங்கள் எண்ணத்தையும் "தமிழகப் புலவர் குழு அலுவலகம்-116, முத்துமாரியம்மன் கோவில் தெரு, புதுச்சேரி" என்ற முகவரிக்கு எழுதலாம் என அதன் அமைப்பாளர் திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அறிவிக்கிறார்.